

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 137. Et vt factus est dies. v. 66.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 136. Et alia multa blasphemantes, dicebant in eum. v. 65.

Quæ erant alia multa? nisi iniuriæ, obiectiones, accusationes, execrationes, blasphemiarum cogitet quisque ex his quæ iam dicta sunt. Nimirum, quod ipse non posset esse Deus, nec filius Dei, minimè Messias, quem expectarent Iudæi imò quod esset patriæ proditor, seductor gentium & Iudæorum, Dæmonium habens: Hypocrita, non Propheta, Fabri filius, vaser, iniquus, vini potator, & qui pervertere studeret legem Moÿs & Iudæorum; fidem à Patribus & Prophetis diuinitus datam &c. tacebat interea Dominus noctem eam supremam, vitæ mortalis traducens in oratione pro ijs ipsis tortoribus nobisque omnibus Deum Patrem exorans, in eius vniuersæ sacratissima voluntate atque obedientia acquiescens; ex quo & aliud adijciendum genus contumeliarum, cum eius summo cruciatu coniunctum, nullam tomno morulam corpusculo fello permitterent. Quis talia fando temperet à lacrymis? quid his contumelijs potest adæquare in faciem illam, quam fluctus maris reueriti sunt; quam sol in cruce videns, radios occultat, spuebant, cædebant explentes inimicam tabiæ; sane vel cogitatu horrendum est homini, quantumuis res mox morituro talia irrogari: nedum innocentem pati ab ijs quos summis affecerat beneficijs, ab infamibus vilissimisque ministris? Quid? Deum ipsum ab hominibus, eorum salutis causa venari! sed omnia hæc in Iudæorum caput reciderunt, vestis sacerdotalis eis adempta; oculis velamen impositum; facti sunt inderisum & improperium omnibus nationibus in præsentem diem.

NOs igitur, ô patientissime Iesu, Domine & Rex cæli & terræ, nos te veneremur ac supplices adoremus, tuæque hæc ludibria ac tormenta animarum nostrarum ornamenta sint ac munimenta; tuis gloriemur opprobrijs; tuis iūntamur meritis; ex hac nocturna precatione & illusionne certam spem salutis, & expectationem gloriæ sempiternæ consequamur. Amen,

§. 137. Et ut factus est dies. v. 66.

Crederes forte hæc, piè lector, Christo datam aliquam requiem à vexationibus: sed nocte tota hæc, nec custodes, nec Iudices, sua voluntate; neque Dominus noster aliena malitia, per momentum aliquod quietem habuit.

CONSolate te Christiane si vel ab immitti Domino, vel hoste vel superiore, vel alijs causis etiam obedientia grauaris, si requies tibi non conceditur

ceditur optata; adhuc mitius tecum agitur, quam cum Domino tuo actum est, consolare, noli anxari, vel plorare, dic intra te: dabit Deus his quoque finem.

§. 1. 8. *Conuenerunt Seniores populi & Principes Sacerdotum & Scribae. v. 66.*

1. Quia nocte latae sententiae, vel iudicia facta non habentur valida; sic summo mane iterum congregantur Sacerdotes, Scribae & Seniores ut omnium suffragiis nocturna condemnatio renouetur. 2. Si quidem hanc iustitiam non curauerint, iniquis certe noua concilij conuocandis rat causa; nimirum quomodo nocturna Christi ad mortem condemnatio executioni daretur, an ipsi per se eum deberent occidere, an per Praedem curare occidi. Ut igitur suas scrutationes efficaciter in necem Christi quanto citius perducerent ad finem, magno desiderio expectato lucis exortu confluerunt; vnde appositè S. Leo sic eos arguit. Hoc mane, & lucis non ortus vobis lucis contigit, sed occasus, nec vestris oculis solitus dies prodijt, sed impijs mentibus nox tetræ cœcitatibus incubuit. Hoc mane vobis templum & altaria diruit; Legem & Prophetas ademit; Regnum & Sacerdotium abtulit, in laetum æternum omnia festa conuertit. *Luce enim insanum cruentumque consilium tauri pingues, vituli multi fremetes bestiae, canes rabidi, ut morti authorem vitæ & ignominiae Dominum gloriæ traderentis.*

Domine, deduc me in iustitia tua propter inimicos meos; dirige in conspectu tuo viam meam; inclinaui enim cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum propter retributionem. Nolo me inquam rellum conciliorum esse partem; nec ad ea aduocari, vbi de iustitia opprimenda consultatur.

§. 139. *Et duxerunt illum in concilium suum. v. 66.*

Cum iam dies illuxisset, & tristis illa nox finem accepisset, tristior succedente die; Principesque sacerdotum iterum conuenissent in concilium, ut Christum morti addictum, ei cito inuoluerent, crudeles & impij Tyranni in domo Caiphæ Dominum per crudeles ministros barbaramente & trahentes, duxerunt in concilium, ut iam tunc vere dicere possent ad spectatores; videre quam viliter trahor! quam crudeliter, trahor quam patienter sustineo!

Conservet Deus optimus maximus omnes Regentes, ne in hoc exemplum malitiæ & nequitiae incidant; & fac cum seruo tuo Domine secundum misericordiam tuam, ut iustificationes tuas requiram, semper.